

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1935 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om höjd beskattning av cigarretter.

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 159 i första kammaren av herr *Bergman* m. fl. och nr 312 i andra kammaren av herr *Ljunggren* m. fl., har hemställts, att riksdagen måtte besluta att skatten å cigarretter bestämmes, som följer:

	För inom riket tillverkad vara		För »inom» riket införd vara	
	procent av priskurantpriset eller värdet	belopp för 1 st.	procent av priskurantpriset eller värdet	belopp för 1 st.
Cigarretter med fast pappmunstycke	53	1.2	44	2.3
Cigarretter utan fast pappmunstycke	54	1.2	45	2.3

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen nr 159 i första kammaren.

Enligt gällande bestämmelser utgår tobaksskatten dels med viss procent av varans priskurantpris eller varans värde, dels ock med visst efter varans myckenhet bestämt belopp. De nu gällande skattesatserna för cigarretter framgå av följande utdrag ur 18 § 1 mom. i förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket, sådant detta författningsrum lyder enligt förordning den 27 februari 1933 (nr 58).

	För inom riket tillverkad vara			För till riket införd vara		
	Procent av priskurantpriset eller värdet	Belopp för		Procent av priskurantpriset eller värdet	Belopp för	
		1 st.	1 kg.		1 st.	1 kg.
Cigarretter med fast pappersmunstycke	54	öre	kr.	45	öre	kr.
Cigarretter utan fast pappersmunstycke	56	0.2	—	47	1.3	—

År 1933 beslöt riksdagen, på förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 119) och i enlighet med bevillningsutskottets tillstyrkan (bet. nr 8), höja värdeskatten för samtliga slag av tobaksvaror, oavsett om varorna vore tillverkade inom landet eller införda hit. Denna höjning, vilken trädde i kraft den 1 mars 1933, motsvarade för cigarretter utan fast munstycke 2 procent och för cigarretter med fast munstycke 1 procent av priskurantpriset eller värdet.

Förslaget till oförmälda höjning av tobaksskatten hade på given anledning utarbetats av styrelsen för aktiebolaget Svenska tobaksmonopolet, som vid överlämnandet av detsamma bland annat meddelade, att styrelsen ansett, att det med hänsyn till rådande depression och framträdad tendens till konsumtionsminskning icke vore tillrådligt att vidtaga några mera betydande prishöjningar. För säkerställande av det åsyftade inkomstresultatet hade styrelsen i stället funnit lämpligt att räkna med en lägre vinst å rörelsen än den normala och åstadkomma det ökade skattebeloppet väsentligen genom överförande av vinst till skatt.

I det betänkande, i vilket 1933 års bevillningsutskott yttrade sig över Kungl. Maj:ts förslag om höjning av värdeskatten å tobaksvaror, behandlade utskottet jämväl två likalydande motioner, I: 180 och II: 345, med förslag om höjning av den efter varans myckenhet utgående skatten med för cigarretter av alla slag 1 öre per stycke och för snus 50 öre per kilogram. Utskottet erinrade, att för motionärerna såsom ett huvudsyfte framställt angelägenheten att genom skärpt beskattning begränsa konsumtionen av vissa tobaksvaror, vilkas förbrukning ansetts medföra ur folkhälsans synpunkt särskilt skadliga verkningar. Då utskottet i angivet sammanhang närmast haft att taga ställning till frågan ur statsfinansiell synpunkt samt Kungl. Maj:ts förslag syntes lämna säkrare garantier än motionärernas för att den erforderliga inkomstökningen skulle erhållas, fann utskottet sig icke böra biträda motionärernas yrkande. I enlighet med utskottets hemställan avslogo båda kamrarna motionerna.

Jämväl vid 1934 års riksdag väcktes motion om höjning bland annat av den efter varans myckenhet utgående skatten å cigarretter med 1 öre per stycke. På hemställan av bevillningsutskottet beslöt riksdagen avslå sistnämnda motion.

I de nu föreliggande motionerna har framställts enahanda yrkande om höjning av den efter varans myckenhet utgående skatten å cigarretter, som på sätt nyss anförts motionsvis framfördes vid 1933 och 1934 års riksdagar. Härjämte må framhållas, att i förevarande motioner upptagits de före 1933 års höjning gällande skattesatserna för den efter varans priskurantpris eller varans värde utgående skatten.

I årets statsverksproposition har tobaksskattens avkastning under förutsättning av oförändrade skattesatser för nästa budgetår beräknats till 78 miljoner kronor.

Till nu förevarande förslag har utskottet ansett sig böra intaga samma ståndpunkt, som bevillningsutskottet och riksdagen intogo till ifrågavarande spörsmål åren 1933 och 1934. Därvid har utskottet ansett sig böra framhålla, att uppenbarligen vissa olägenheter äro förenade med att såsom motionärerna föreslagit lägga en avsevärd skattehöjning enbart å styckeskatten. Utskottet hemställer därför,

att de likalydande motionerna I: 159 av herr Bergman m. fl. och II: 312 av herr Ljunggren m. fl., om höjd beskattning av cigarretter, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 februari 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Björnsson, Jönsson, Larson i Lerdala, Åström, Nilsson i Landeryd*, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Månsson, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Anderson i Norrköping, Löfvander, Werner i Hultsfred, Johansson i Krogstorp och Nilsson i Karlstad.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

av herr Larson i Lerdala.